

عنوان مقاله:

ارزیابی معیارهای تاثیرگذار بر ارتقاء پایداری اجتماعی، در معماری و فضاهای عمومی شهری (نمونه موردی میدان نقش جهان)

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمدابراهیم آقایی - گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد، واحد تهران جنوب

لیلی کریمی فرد - استادیار گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد، واحد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

از دیدگاه عینی و مادی فضای شهری بستری است که روابط اجتماعی و حیات مدنی در آن جریان می یابد فضاهای شهری از قبیل مجموعه های تفریحی و فرهنگی میتوانند نقش عمده و سازندهای را در گذران اوقات فراغت و مناسبتهاهای خاص شهروندان یک شهر از قبیل مراسمهای دستی و ایام خاص ایفا کند که خود میتواند گامی کارساز را در ایجاد تعاملات اجتماعی شهروندان ایفا نماید. عوامل متعددی بر هر یک از الگوهای روابط اجتماعی و کیفیت آن موثر است. در این میان فضاهای شهری و کیفیت این فضاها از منظر معماری به ویژه در دنیای جدید آثار متفاوتی را بر کیفیت و کمیت روابط اجتماعی برجای گذاشته است. فضاهای عمومی جامعه فرصتی است در زندگی امروزی افراد به خصوص جوانان و محلی برای تغذیه روانی شهروندان در محیطی فرهنگی و اجتماعی که در زندگی افراد و شناساندن ابعاد گوناگون زندگی بنا میشود و در کنار آن فضایی برای توسعه تعاملات اجتماعی ایجاد میکند. این مقاله با پرداختن به مفهوم تعاملات اجتماعی به روش کیفی و با مروری به تعاریف مختلف و بعضی نظریه های این حوزه به بررسی نقش عوامل موثر بر ارتقاء پایداری اجتماعی در معماری و فضاهای عمومی شهری پرداخته است. در پژوهش حاضر، نیازهای افراد در فضاهای عمومی از جایگاه خاصی برخوردار است زیرا با در نظر گرفتن فضاهای جمعی افراد میتواند سطح ارتباط فرهنگی و اجتماعی خود را در جامعه گسترش دهند و باعث پایداری اجتماعی در جامعه و دیگران شوند.

کلمات کلیدی:

تعامل اجتماعی، پایداری، معماری، جامعه، فضاهای عمومی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1156261>

